

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียน คุณภาพการสอนของครู การส่งเสริมของครอบครัว กิจนิสัยในการเรียนและเจตคติของนักเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา โดยใช้ระเบียบวิธีเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีขั้นตอนในการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา จำนวน 14,927 คน จากโรงเรียน 478 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา จำนวน 390 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($\alpha = .05$) เมื่อคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีของ ยามาเน่ (Yamane', 1973 : 728-729) ปรากฏว่าต้องใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 390 คน จากสูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

- เมื่อ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N แทน ขนาดของกลุ่มประชากร
 e แทน ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า} \quad n &= \frac{14,927}{1 + 14,927(05)^2} \\ &= 389.56 \end{aligned}$$

ได้กลุ่มตัวอย่าง 389.56 คน การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 390 คน

ขั้นที่ 2 สุ่มอำเภอมา 50% โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มาจำนวน 8 อำเภอ จากจำนวน 16 อำเภอ/กิ่งอำเภอ

ขั้นที่ 3 สุ่มโรงเรียนมาจากแต่ละอำเภอ/กิ่งอำเภอ มาร้อยละ 16 (บุญชม ศรีสะอาด, 2535 : 38) ของจำนวนโรงเรียนในแต่ละอำเภอ/กิ่งอำเภอ ในขั้นที่ 2 โดยวิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ได้จำนวนโรงเรียนมา 31 โรงเรียน ดังรายละเอียดตามตาราง 3

ขั้นที่ 4 สุ่มห้องเรียนจากโรงเรียนต่าง ๆ ที่สุ่มได้ในขั้นที่ 3 โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย สุ่มมาเพียงโรงเรียนละ 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากจำนวน 31 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 911 คน จากนั้นใช้วิธีการเทียบสัดส่วน เพื่อให้ได้จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้จำนวน 390 คน ดังตาราง 3

ขั้นที่ 5 สุ่มนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย

ตาราง 3 จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียน อำเภอ และจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

อำเภอ/กิ่งอำเภอ	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)	จำนวนนักเรียน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง (คน)
1. เมืองสงขลา	1. บ้านบางคาน	12	5
	2. บ้านน้ำกระจาย	30	13
	3. วัดเขาแก้ว	41	17

ตาราง 3 (ต่อ)

อำเภอ/กิ่งอำเภอ	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)	จำนวนนักเรียน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง (คน)	
2. หาดใหญ่	4 วัดเทพชุมนุม	38	16	
	5 วัดโคกสมานคุณ	34	15	
	6 บ้านทุ่งงาย	19	8	
	7 บ้านคลองหระ	33	14	
	8 วัดควนลัง	28	12	
	9 บ้านน้ำน้อย	26	11	
	10. สนามรงค์วิทยา	25	11	
	11. วัดบุญแร่	29	12	
	3. รัตภูมิ	12. นิคมสร้างตนเองรัตภูมิ	38	16
		13. วัดคูหาโน	38	15
		14. วัดจิ่งโหลน	29	12
15. บ้านห้วยสมบูรณ		24	10	
16. บ้านกองอิฐ		11	5	
4. นาทวี		17. บ้านนาปริง	19	8
	18. บ้านป่าเร็ด	44	19	
	19. บ้านนาทวี	35	15	
	20. วัดวังไทร	25	11	
	21. บ้านทุ่งน้ำขาว	19	8	
5. นาหม่อม	22. วัดนาหม่อม	42	18	
	23. วัดเนินพิจิตร	21	9	
6. ควนเนียง	24. บ้านควนเนียง	32	14	
	25. วัดคงคาวดี	46	20	
	26. บ้านควนโต	40	17	
	27. บ้านกรอบ	11	5	

ตาราง 3 (ต่อ)

อำเภอ/กิ่งอำเภอ	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)	จำนวนนักเรียน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง (คน)
7. บางกล่ำ	28. วัดเนินพิชัย	25	11
	29. บ้านคลองนภกระทุง	39	17
8. คลองหอยโจง	30. บ้านหน้าวัดโพธิ์	32	14
	31. บ้านคลองหอยโจง	28	12
รวม		911	390

ที่มา : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา, 2538

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม แบบประเมิน แบบวัดและแบบทดสอบ จำนวน 5 ชุด ดังรายละเอียดดังนี้

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด แบบประเมินจำนวน 1 ชุด แบบวัดจำนวน 2 ชุด และแบบทดสอบจำนวน 1 ชุด แต่ละชุดมีลักษณะดังนี้

1.1 ชุดที่ 1 เป็นแบบประเมินเกี่ยวกับคุณภาพการสอนของครู ซึ่งเป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยหลักการและแนวคิดที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการสอน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ คือ ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัติบางครั้ง และไม่ปฏิบัติเลย

1.2 ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมของครอบครัว ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยหลักการและแนวคิดที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมของครอบครัว มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ คือ ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัติบางครั้ง และไม่ปฏิบัติเลย

1.3 ชุดที่ 3 เป็นแบบวัดทัศนคติในการเรียนของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยหลักการและแนวคิดที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติในการเรียนของนักเรียน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ คือ ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัติบางครั้ง และไม่ปฏิบัติเลย

1.4 ชุดที่ 4 เป็นแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยหลักการและแนวคิดที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติของนักเรียน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ คือ เห็นด้วย ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วย

1.5 ชุดที่ 5 เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีขอบเขตในการวัดความรู้ความสามารถของนักเรียนในด้านทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน และการใช้ภาษา ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก และมีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว สำหรับทักษะการเขียนเป็นแบบเขียนตอบ

2. เกณฑ์การให้คะแนน

2.1 เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม แบบประเมิน และแบบวัดทัศนคติในการเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 อันดับ การตรวจให้คะแนนมี 2 กรณี คือ

กรณีที่ 1 ข้อความที่มีความหมายเชิงนิมิต (Positive) ถ้าตอบบ่อยครั้งให้ 2 คะแนน ถ้าตอบบางครั้งให้ 1 คะแนน ถ้าตอบไม่ปฏิบัติเลยให้ 0 คะแนน

กรณีที่ 2 ข้อความที่มีความหมายเชิงนิเสธ (Negative) ถ้าตอบบ่อยครั้งให้ 0 คะแนน ถ้าตอบบางครั้งให้ 1 คะแนน ถ้าตอบไม่ปฏิบัติเลยให้ 2 คะแนน

2.2 เกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดเจตคติ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 อันดับ การตรวจให้คะแนน มี 2 กรณี คือ

กรณีที่ 1 ข้อความที่มีความหมายเชิงนิมิต (Positive) ถ้าตอบเห็นด้วยให้ 2 คะแนน ถ้าตอบไม่แน่ใจให้ 1 คะแนน ถ้าตอบไม่เห็นด้วยให้ 0 คะแนน

กรณีที่ 2 ข้อความที่มีความหมายเชิงนิเสธ (Negative) ถ้าตอบเห็นด้วยให้ 0 คะแนน ถ้าตอบไม่แน่ใจให้ 1 คะแนน ถ้าตอบไม่เห็นด้วยให้ 2 คะแนน

2.3 คะแนนรวมของทุกข้อจะเป็นคะแนนคุณภาพการสอนของครู คะแนนการส่งเสริมของครอบครัว คะแนนทัศนคติในการเรียนของนักเรียน และคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

3. วิธีการสร้างเครื่องมือ

3.1 แบบประเมินคุณภาพการสอนของครูมีวิธีการสร้าง ดังนี้

3.1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการสอนของครู

3.1.2 กำหนดประเด็นที่ต้องการสร้างแบบประเมิน คือคุณภาพการสอนของครู โดยให้นิยามศัพท์เฉพาะของคุณภาพการสอนของครูว่าหมายถึง การสอนที่ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญที่อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงสุด เช่น การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การให้ข้อมูลย้อนกลับ และการแก้ไขข้อบกพร่อง เป็นต้น

3.1.3 สร้างข้อความให้สอดคล้องกับประเด็นที่กำหนดขึ้น โดยคัดเลือกข้อความจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากความคิดของผู้วิจัย

3.1.4 นำแบบประเมินที่สร้างเสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 3 คน พิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาปรับปรุงและแก้ไขให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

3.2 แบบสอบถามการส่งเสริมของครอบครัว มีวิธีการสร้าง ดังนี้

3.2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมของครอบครัว

3.2.2 กำหนดประเด็นที่ต้องการสร้างแบบสอบถาม คือการส่งเสริมของครอบครัว โดยให้นิยามศัพท์เฉพาะของการส่งเสริมของครอบครัวว่า หมายถึงการแสดงออกของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน แล้วมีผลให้นักเรียนมีความสนใจ ต้องการ และเกิดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

3.2.3 สร้างข้อความให้สอดคล้องกับประเด็นที่กำหนดขึ้น โดยคัดเลือกข้อความจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากความคิดของผู้วิจัย

3.2.4 นำแบบวัดที่สร้างเสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 3 คน พิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาปรับปรุงและแก้ไขให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

3.3 แบบวัดทัศนคติในการเรียนของนักเรียน มีวิธีการสร้าง ดังนี้

3.3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติในการเรียนของนักเรียน

3.3.2 กำหนดประเด็นที่ต้องการสร้างแบบวัด คือทัศนคติในการเรียนของนักเรียน โดยให้นิยามศัพท์เฉพาะของทัศนคติในการเรียนของนักเรียนว่า หมายถึงการปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนที่นักเรียนปฏิบัติเป็นประจำจนกลายเป็นนิสัยและความเคยชิน

3.3.3 สร้างข้อความให้สอดคล้องกับประเด็นที่กำหนดขึ้น โดยคัดเลือกข้อความจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากความคิดของผู้วิจัย

3.3.4 นำแบบวัดที่สร้างเสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 3 คน พิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาปรับปรุงและแก้ไขให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

3.4 แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน มีวิธีการ ดังนี้

3.4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

3.4.2 สร้างข้อความวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยคัดเลือกจากเอกสารและงานวิจัยรวมทั้งจากความคิดของผู้วิจัย

3.4.3 นำแบบวัดที่สร้างเสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 3 คน พิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาปรับปรุงและแก้ไขให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

3.5 นำแบบสอบถาม แบบประเมิน และแบบวัดที่มีความเที่ยงตรงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

3.6 นำแบบสอบถาม แบบประเมิน และแบบวัดที่ทดลองใช้ มาหาความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach, 1990 : 204)

3.7 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีวิธีการดังนี้

3.7.1 ศึกษาเทคนิคการเขียนข้อสอบ การประเมินผล จากหนังสือและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ

3.7.2 ศึกษาหลักสูตร จุดประสงค์ คู่มือครู และแบบเรียนของวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วนำขอบเขตของเนื้อหา มาเขียนเป็นจุดประสงค์ย่อย เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะด้านการฟัง การอ่าน การเขียน และการใช้ภาษา

3.7.3 สร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุมจุดประสงค์ที่สร้างขึ้น เป็นแบบเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก ซึ่งมีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว และแบบเขียนตอบสำหรับแบบทดสอบด้านการเขียน

3.7.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ และความเหมาะสมของภาษา แล้วนำผลการพิจารณาไปวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ และนำข้อเสนอแนะในสิ่งที่ควรแก้ไขปรับปรุงมาเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแบบทดสอบ

3.7.5 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

3.7.6 นำแบบทดสอบที่ทดลองใช้แล้ว มาหาค่าความยาก (Difficulty) ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น

3.7.7 นำแบบสอบถาม แบบประเมิน แบบวัด และแบบทดสอบที่ถูกต้องเหมาะสมแล้ว ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการศึกษาวิจัยได้ตามลำดับ ดังนี้

1. ขอลำโพงแนะนำตัวผู้วิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ปัตตานี ไปถึงผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่าง ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา
2. ขอลำโพงนำส่งจากหัวหน้าการการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ถึงผู้บริหารโรงเรียนที่เป็น กลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามแบบประเมิน แบบวัดและแบบทดสอบ ซึ่งผู้วิจัยนำไปด้วยตนเอง
3. ติดตามและรวบรวมแบบสอบถาม แบบประเมิน แบบวัดและแบบทดสอบจากโรงเรียนที่เป็น กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง
4. เมื่อได้รับแบบสอบถาม แบบประเมิน แบบวัดและแบบทดสอบคืน ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบ ความสมบูรณ์ของการตอบ เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

1.1 การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม แบบประเมิน แบบวัด และแบบทดสอบ โดยวิธี หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) โดยใช้สูตร (Cronbach, 1990 : 204)

$$\alpha_k = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\text{sum } s_i^2}{s_1^2} \right]$$

เมื่อ	α_k	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	k	แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum s_i^2$	แทน ผลรวมความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	s_t^2	แทน ความแปรปรวนคะแนนรวมเครื่องมือทั้งฉบับ

1.2 หากำดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม แบบประเมิน แบบวัด และแบบทดสอบ โดยใช้สูตรโรวินลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton) (บุญธรรม ศรีสะอาด, 2535 : 60-61)

$$IOC = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความนั้นกับประเด็นหลักของปัญหา และระหว่างจุดประสงค์กับข้อสอบ
	$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาแต่ละข้อ
	N	แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.3 หากความยาก (Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ค่าความยาก (P) ใช้สูตรดังนี้ (ทองรัตน์ ทวีรัตน์, 2538 : 129)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน ค่าความยากง่าย
	R	แทน จำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ
	N	แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

ค่าอำนาจจำแนก ใช้สูตรดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2531 : 158)

$$r = \frac{(R_H - R_L)}{n}$$

เมื่อ	r	แทน	อำนาจการจำแนก
	P_H	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูง
	P_L	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
	n	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมดในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

ในกรณีที่เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย

ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก ใช้สูตรดังนี้ (บุญเรียง ราชศิลป์, 2530 : 112)

$$\text{ค่าความยาก} \quad P = \frac{P_H + P_L}{2}$$

$$\text{ค่าอำนาจจำแนก} \quad D = P_H - P_L$$

เมื่อ P_H แทน คะแนนรวมที่ทำได้ของกลุ่มสูง/คะแนนทั้งหมด

P_L แทน คะแนนรวมที่ทำได้ของกลุ่มต่ำ/คะแนนทั้งหมด

ในกรณีที่เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ใช้สูตรดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2534 : 40)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.2 หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรดังนี้ (เกษม สานราษฎร์ทิพย์,

2531 : 114)

$$s = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	ΣX	แทน ผลรวมของข้อมูล
	ΣX^2	แทน ผลรวมของข้อมูลแต่ละตัวยกกำลังสอง
	n	แทน จำนวนข้อมูล

2.3 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร แบบเพียร์สัน ใช้สูตรดังนี้
(เกษม สถานราษฎร์, 2531 : 319)

$$r_{xy} = \frac{n\Sigma xy - \Sigma x\Sigma y}{\sqrt{[n\Sigma x^2 - (\Sigma x)^2][n\Sigma y^2 - (\Sigma y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนชุด x กับคะแนนชุด y
	ΣX	แทน ผลรวมของคะแนนชุด x
	ΣY	แทน ผลรวมของคะแนนชุด y
	n	แทน จำนวนคนหรือข้อมูล

2.4 การทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ใช้สูตรดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์,
2534 : 325)

$$t = \frac{r\sqrt{N-2}}{\sqrt{1-r^2}}$$

เมื่อ	r	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้
	N	แทน จำนวนข้อมูลหรือจำนวนคน

2.5 หาคความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน และสร้างสมการจำลอง ในการศึกษากรณีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน จากตัวแปร โดยวิธีการแบบขั้นบันได (Stepwise Method) โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science) และสร้างสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานจากสมการต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2536 : 134-135)

2.5.1 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = a + b_1x_1 + b_2x_2 + \dots + b_kx_k$$

เมื่อ	\hat{Y}	แทน คะแนนพยากรณ์ตัวเกณฑ์
	a	แทน ค่าคงที่ของสมการในรูปคะแนนดิบ
	b_1, b_2, \dots, b_k	แทน สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวพยากรณ์ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ
	x_1, x_2, \dots, x_k	แทน คะแนนของตัวพยากรณ์ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ
	k	แทน จำนวนตัวพยากรณ์

2.5.2 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = B_1Z_1 + B_2Z_2 + \dots + B_kZ_k$$

เมื่อ	\hat{Z}	แทน คะแนนพยากรณ์ตัวเกณฑ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน
	B_1, B_2, \dots, B_k	แทน สัมประสิทธิ์ของการถดถอยมาตรฐานของตัวพยากรณ์ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ
	Z_1, Z_2, \dots, Z_k	แทน คะแนนของตัวพยากรณ์ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ
	k	แทน จำนวนตัวพยากรณ์

ผลการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านความสามารถทางการเรียนของนักเรียน ด้านคุณภาพการสอนของครู ด้านการส่งเสริมของครอบครัว ด้านกิจนิตยในการเรียน และเจตคติของนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานขององค์ประกอบด้านต่าง ๆ ได้แก่ องค์ประกอบด้านความสามารถทางการเรียน ด้านคุณภาพการสอนของครู ด้านการส่งเสริมของครอบครัว ด้านกิจนิตยในการเรียนและเจตคติของนักเรียน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ และทดสอบสมมติฐานดังนี้คือ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านความสามารถทางการเรียนของนักเรียน ด้านคุณภาพการสอนของครู ด้านการส่งเสริมของครอบครัว ด้านกิจนิตยในการเรียนและเจตคติของนักเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตอนที่ 3 ผลการค้นหาค่าสหสัมพันธ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้องค์ประกอบด้านความสามารถทางการเรียน ด้านคุณภาพการสอนของครู ด้านการส่งเสริมของครอบครัว ด้านกิจนิตยในการเรียนและเจตคติของนักเรียน และสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้องค์ประกอบด้านความสามารถทางการเรียน ด้านคุณภาพการสอนของครู ด้านการส่งเสริมของครอบครัว ด้านกิจนิตยในการเรียนและเจตคติของนักเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการนำเสนอและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล อีกทั้งเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวพยากรณ์

X1	แทน ความสามารถทางการเรียนของนักเรียน
X2	แทน คุณภาพการสอนของครู
X3	แทน การส่งเสริมของครอบครัว
X4	แทน กิจนิสัยในการเรียนของนักเรียน
X5	แทน เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

2. สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวเกณฑ์

Y	แทน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
---	---

3. สัญลักษณ์ทางสถิติ

r	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน ค่าอำนาจในการพยากรณ์
R^2_{change}	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่เปลี่ยนไปจากเดิม เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ทีละตัว
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์
B	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
S.E. _b	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอย
Y	แทน คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้จากการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
\hat{a}	แทน ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
\hat{z}	แทน คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้จากการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
Beta	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
S.E. _{mont}	แทน ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านความสามารถทางการเรียนของนักเรียน ด้านคุณภาพการสอนของครู ด้านการส่งเสริมของครอบครัว ด้านกิจนิสัยในการเรียน และเจตคติของนักเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ปรากฏผลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานขององค์ประกอบด้านต่าง ๆ ได้แก่ องค์ประกอบด้านความสามารถทางการเรียน ด้านคุณภาพการสอนของครู ด้านการส่งเสริมของครอบครัว ด้านกิจนิสัยในการเรียน และเจตคติของนักเรียน ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย \bar{X} ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จำแนกตามองค์ประกอบ ด้านความสามารถทางการเรียน ด้านคุณภาพการสอนของครู ด้านการส่งเสริมของครอบครัว ด้านกิจนิสัยในการเรียน และเจตคติของนักเรียน

องค์ประกอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.
ด้านความสามารถทางการเรียน (X1)	500	355.1744	44.6951
ด้านคุณภาพการสอน (X2)	50	37.0051	5.3758
ด้านการส่งเสริมของครอบครัว (X3)	30	15.8103	5.0008
ด้านกิจนิสัยในการเรียนของนักเรียน (X4)	38	22.4231	5.0730
ด้านเจตคติของนักเรียน (X5)	32	21.8974	4.5738
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (Y)	53	28.1205	10.4554

จากตาราง 4 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการเรียนเท่ากับ 355.1744 จากคะแนนเต็ม 500 คะแนน และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 44.6951 คะแนนเฉลี่ยด้านคุณภาพการสอนเท่ากับ 37.0051 จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.3758 คะแนนเฉลี่ยด้านการส่งเสริมของครอบครัวเท่ากับ 15.8103 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.0008 คะแนนเฉลี่ยด้านกิจนิสัยในการเรียนของนักเรียนเท่ากับ 22.4231 จากคะแนนเต็ม 38 คะแนนและค่าความ

เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.0730 คะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติของนักเรียนเท่ากับ 21.8974 จากคะแนนเต็ม 32 คะแนน และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.5738 คะแนนเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเท่ากับ 28.1205 จากคะแนนเต็ม 53 คะแนน และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.4554

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์และทดสอบสมมติฐาน ดังนี้คือ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านความสามารถทางการเรียนของนักเรียน ด้านคุณภาพการสอนของครู ด้านการส่งเสริมของครอบครัว ด้านกิจนิสัยในการเรียนและเจตคติของนักเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์ คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (Y) กับตัวพยากรณ์คือ ความสามารถทางการเรียน (X1) คุณภาพการสอนของครู (X2) การส่งเสริมของครอบครัว (X3) กิจนิสัยในการเรียน (X4) และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน (X5) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวพยากรณ์

ตัวแปร	X1	X2	X3	X4	X5	Y
X1		.321*	.215*	.343*	.340*	.576*
X2			.209*	.153*	.265*	.275*
X3				.563*	.418*	.278*
X4					.554*	.316*
X5						.390*

* $P < .01$

จากตาราง 5 พบว่า ความสามารถทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .576 ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1

คุณภาพการสอนของครูมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .275 ซึ่งผลการวิจัย เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 2

การส่งเสริมของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .278 ซึ่งผลการวิจัย เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 3

ทัศนคติในการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .316 ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 4

เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .390 ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 5 นอกจากนี้ตัวพยากรณ์แต่ละตัว ก็ยังมีความสัมพันธ์กันภายในของตัวพยากรณ์

ตอนที่ 3 ผลการค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ โดยใช้องค์ประกอบด้านความสามารถทางการเรียน คุณภาพการสอนของครู การส่งเสริมของครอบครัว ทัศนคติในการเรียนและเจตคติของนักเรียน เป็นตัวพยากรณ์ โดยวิธีการ แบบขั้นบันได (Stepwise Method) ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงการค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้องค์ประกอบด้านความสามารถทางการเรียน ด้านคุณภาพการสอน ของครู ด้านการส่งเสริมของครอบครัว ด้านทัศนคติในการเรียนและเจตคติของ นักเรียน เป็นตัวพยากรณ์

ตัวพยากรณ์	R	R ²	R ² _{change}	F
X1	.57635	.33218	-	192.99641*
X1 X5	.61212	.37470	.04252	115.94926*
X1 X5 X3	.61822	.38219	.00749	79.59680*

* P < .01

จากตาราง 6 พบว่า ค่าอำนาจในการพยากรณ์ (R^2) เมื่อให้ความสามารถทางการเรียน (X1) เป็นตัวพยากรณ์มีค่าเท่ากับ .33218 และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์เจตคติของนักเรียน (X5) เข้าไป ค่าอำนาจในการพยากรณ์เท่ากับ .37470 ค่าอำนาจในการพยากรณ์เปลี่ยนไป .04252 ซึ่งทดสอบแล้วพบว่า ความแตกต่างนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์การส่งเสริมของครอบครัว (X3) เข้าไปพบว่า ค่าอำนาจในการพยากรณ์เปลี่ยนไป .00749 ซึ่งทดสอบแล้วพบว่า ความแตกต่างนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นกลุ่มตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือกลุ่มตัวพยากรณ์ที่ประกอบด้วย ความสามารถทางการเรียน (X1) เจตคติของนักเรียน (X5) และการส่งเสริมของครอบครัว (X3)

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในรูปคะแนนดิบ คะแนนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ โดยใช้องค์ประกอบด้านความสามารถทางการเรียน คุณภาพการสอนของครู การส่งเสริมของครอบครัว กิจกรรมในการเรียนและเจตคติของนักเรียน เป็นตัวพยากรณ์ โดยได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (B, Beta) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (SE.B) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าอำนาจในการพยากรณ์ (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (SE.mmt) และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) ของตัวพยากรณ์ โดยใช้ องค์ประกอบด้านความสามารถทางการเรียน ด้านเจตคติของนักเรียน และด้าน การส่งเสริมของครอบครัว

ตัวพยากรณ์	B	SE.B	Beta
X1	.115544	.009988	.496935
X5	.415803	.104945	.181899
X3	.200038	.092426	.095877
R	= .61822	SE.mmt = 3.488667	
R^2	= .38219	a = -25.185587	

จากตาราง 7 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์
มีค่าเท่ากับ .61822 ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์มีค่าเท่ากับ 3.488667 และตัวพยากรณ์
ที่ดีมีอำนาจในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 38.22

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้ตัวพยากรณ์ที่ดีจาก
องค์ประกอบด้านความสามารถทางการเรียน เจตคติของนักเรียน และการส่งเสริมของครอบครัว
จะได้สมการในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$\hat{Y} = -25.185587 + .115544X_1 + .415803X_2 + .200038X_3$$

$$\hat{Z} = .493935ZX_1 + .181899ZX_2 + .095677ZX_3$$

การอภิปรายผลการวิจัย

ในบทนี้จะกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอนะ ซึ่งจะกล่าวตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียน คุณภาพการสอนของครู การส่งเสริมของครอบครัว กิจนิสัยในการเรียน และเจตคติของนักเรียน ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา

2. วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.1 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.2 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอนของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.3 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมของครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.4 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างกิจนิสัยในการเรียนของนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.5 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติของนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.6 เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากความสามารถทางการเรียน คุณภาพการสอนของครู การส่งเสริมของครอบครัว กิจนิสัยในการเรียน และเจตคติของนักเรียน

สมมติฐาน

1. ความสามารถทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. คุณภาพการสอนของครูมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
3. การส่งเสริมของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
4. กิจนิสัยในการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
5. เจตคติของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
6. ความสามารถทางการเรียน คุณภาพการสอนของครู การส่งเสริมของครอบครัว กิจนิสัยในการเรียน และเจตคติของนักเรียน สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 390 คน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยเป็นแบบประเมิน แบบสอบถาม แบบวัด และแบบทดสอบ ดังนี้

1. แบบประเมินคุณภาพการสอน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 3 ระดับ โดยประเมินเกี่ยวกับการสอนของครูภาษาอังกฤษ จำนวน 25 ข้อ
2. แบบสอบถามการส่งเสริมของครอบครัว เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 3 ระดับ โดยถามเกี่ยวกับการส่งเสริมของครอบครัวของนักเรียน จำนวน 15 ข้อ
3. แบบวัดทัศนคติในการเรียนของนักเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 3 ระดับ โดยวัดเกี่ยวกับทัศนคติในการเรียนของนักเรียน จำนวน 19 ข้อ
4. แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 3 ระดับ โดยวัดเกี่ยวกับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 16 ข้อ
5. แบบทดสอบ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้
 - 5.1 แบบเลือกตอบ จำนวน 40 ข้อ ประกอบด้วยความสามารถทางการฟัง จำนวน 12 ข้อ ความสามารถทางการอ่าน จำนวน 14 ข้อ และการใช้ภาษา จำนวน 14 ข้อ
 - 5.2 แบบเขียนตอบ วัดความสามารถทางการเขียน จำนวน 5 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ถึงผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา แล้วนำหนังสือนำเสนอจากสำนักงานการประถม

ศึกษาจังหวัดสงขลา ถึงหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ขอนหนังสือนำส่งจากหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ส่งถึงผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบประเมิน แบบสอบถาม แบบวัดและแบบทดสอบ ซึ่งผู้วิจัยนำไปด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยรับแบบประเมิน แบบสอบถาม แบบวัด และแบบทดสอบคืนจากโรงเรียนด้วยตนเอง จำนวน 390 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งทุกฉบับมีความถูกต้องสมบูรณ์ทั้งสิ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science) ณ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านความสามารถทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า ความสามารถทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .576

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านคุณภาพการสอนของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า คุณภาพการสอนของครูมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านการส่งเสริมของครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า การส่งเสริมของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .278
4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านกิจนิสัยในการเรียนของนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า กิจนิสัยในการเรียนของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .316
5. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านเจตคติของนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า เจตคติของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .390
6. ผลการค้นหาค่าตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คือ ความสามารถทางการเรียน เจตคติของนักเรียน และการส่งเสริมของครอบครัว โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .61822 มีอำนาจในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 38.22 และได้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิน (\hat{Y}) และคะแนนมาตรฐาน (\hat{Z}) ดังนี้

$$\hat{Y} = -25.185587 + .115544X_1 + .415803X_2 + .200038X_3$$

$$\hat{Z} = .493935ZX_1 + .181899ZX_2 + .095677ZX_3$$

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัย นำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ความสามารถทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .576 ผลการวิจัยในครั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คณานิธย์ ธนสุนทรสุทธิ (2527 : 72) ที่พบว่า พื้นความรู้เดิมซึ่งถือคะแนนหรือเกรดเฉลี่ยในชั้นที่ผ่านมา มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นสูงต่อไปเป็นอย่างมาก และการวิจัยของ จิรนาฏ สุทธานุกุล (2533 : 97) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทสนทนา มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลการเรียนที่ผ่านมา นั่นคือ นักเรียนที่เคยสอบตกหรือมีความสามารถทางการเรียนต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทสนทนาต่ำ ในขณะที่นักเรียนที่ไม่เคยสอบตก หรือมีความสามารถทางการเรียนสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทสนทนาสูงกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนที่เคยสอบตก หรือมีความสามารถทางการเรียนต่ำ ไม่สามารถเรียนรู้และเข้าใจบทเรียน ถึงแม้ว่าจะเรียนในชั้นสูงขึ้นไป ก็ไม่สามารถพัฒนาความสามารถขึ้นได้ หรือได้ไม่ดีเท่ากับนักเรียนที่ไม่เคยสอบตก หรือมีความสามารถทางการเรียนสูงกว่า

จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนในปีที่ผ่านมาสูง ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ถ้าครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยมีลักษณะเหมือนกัน และให้เวลาเท่ากัน ทั้งนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูงและนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ โดยไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างนั้น เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ในตอนท้ายจะพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูงก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2. ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอนของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คุณภาพการสอนของครูมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .275 ผลการวิจัยในครั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กู๊ด (Good, 1983 : 127-144) ซึ่งได้ศึกษาพบว่า พฤติกรรมการสอนของครูมีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนสูงมาก และโซลติส (Solitis, 1987 : 4048-A) ที่ว่าองค์ประกอบทางด้านคุณภาพการสอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฮีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2532 : 93) และศรีนวล วรรณสุธี (2536 : 94) ที่ศึกษาพบว่า คุณภาพการสอนของครูมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

จากผลการวิจัยดังกล่าวอาจเป็นเพราะในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนนับว่าเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ความสามารถทางภาษา ฉะนั้นการจัดกิจกรรมการสอนของครูจะส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน โดยนักเรียนที่เรียนกับครูที่มีคุณภาพ การสอนที่ดีจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่เรียนกับครูที่มีคุณภาพการสอนที่ไม่ดี

3. ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมของครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า การส่งเสริมของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .278 ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวยังคงมีอยู่ แม้ว่าจะได้มีการควบคุมตัวแปรสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน คือ ตัวแปรความสามารถทางการเรียนของนักเรียน ผลการวิจัยในครั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประเสริฐ เศรษฐมารยาเกียรติ (2532 : 75) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านนักเรียน องค์ประกอบด้านครู สภาพแวดล้อมทางบ้านและสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุบลวรรณ บัวอ่อน (2537 : 108) และสุนันทา ประไพตระกูล (2535 : 99-102) ที่ศึกษาพบว่า การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์และความเอาใจใส่ภายในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงว่า การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยผู้ปกครองที่ให้การเอาใจใส่ดูแล สนับสนุนส่งเสริมการเรียนของนักเรียนสูง จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนที่มีสถานที่ที่เหมาะสมในการทำงานหรือการบ้าน มีเวลาเพียงพอ มีสมาธิ ไม่ถูกรบกวนในเวลาทำงาน ไม่หงุดหงิดหรือเกิดความเบื่อหน่าย ทั้งยังได้รับแรงกระตุ้นหรือรางวัลเมื่อสอบหรือทำงานได้ดีจากครอบครัว ก็จะเป็นแรงผลักดันให้เด็กมีความมานะพยายาม ตั้งใจ ในการเรียนมากขึ้น

4. ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างกิจนิสัยในการเรียนของนักเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า กิจนิสัยในการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .316 ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตาม

สมมติฐานข้อที่ 4 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ซเนดี สวัสดิ์ดุภาร์ (2527 : 78) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ภูมิหลังทางสังคม นิสัยทางการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บัลลาร์ด (Ballard, 1986 : 3312-3313-A) และ อัล-เบรค (Al-Braik, 1987 : 40005-A) ที่ศึกษาพบว่า ยุทธวิธีการเรียนรู้มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ

จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงว่า กิจนิสัยในการเรียนของนักเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยนักเรียนที่มีกิจนิสัยในการเรียนที่ดี กล่าวคือ มีการจัดระบบวิธีการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น มีการกำหนดตารางเวลาในการเรียน และทบทวนบทเรียนอย่างเหมาะสม มีสมาธิและทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ มีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ เป็นต้น ก็จะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ในทางตรงกันข้าม นักเรียนที่มีกิจนิสัยในการเรียนที่ไม่ดี ไม่มีการจัดระบบวิธีเรียนที่เหมาะสมสำหรับตัวเอง ย่อมส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไปด้วย

5. ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .390 ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวยังคงมีอยู่ แม้ว่าจะได้มีการควบคุมตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน คือ ตัวแปรความสามารถทางการเรียนของนักเรียน ผลการวิจัยในครั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฮานแซน (Hanean, 1982 : 98-A) ที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า เจตคติมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รลลิสซา จินดากุล (2530 : 4) และเสาวณีย์ ศศิวิมล (2528 : 123) ที่ศึกษาพบว่า เจตคติต่อภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยนักเรียนที่มีเจตคติที่ดีจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง

จากผลการวิจัยดังกล่าวอาจเป็นเพราะ นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ มีความรู้สึกต่อวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีความสำคัญ มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันในปัจจุบัน ทั้งยังเป็นวิชาที่เรียนสนุก น่าสนใจ ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียน และเอาใจใส่ต่อการเรียนอย่าง

สน่าเสมอ จึงส่งผลให้ผลการเรียนดีตามไปด้วย ในทางตรงกันข้ามนักเรียนที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก ไม่น่าสนใจ รู้สึกเบื่อเมื่อต้องเรียน สิ่งเหล่านี้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนตกต่ำ

6. ผลการค้นหาคำพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่าความสามารถทางการเรียน เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษและการส่งเสริมของครอบครัว เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน จากตัวแปรทั้ง 5 ตัว คือ ความสามารถทางการเรียน คุณภาพการสอนของครู การส่งเสริมของครอบครัว กิจนิสัยในการเรียนและเจตคติของนักเรียน ผลการวิจัยในครั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานในข้อที่ 6

คุณภาพการสอนของครูไม่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงนั้น ครูมักใช้คู่มือการสอนเหมือนกัน และมีความสามารถในการสอนที่ไม่แตกต่างกันนักทำให้การจัดกิจกรรมในห้องเรียนไม่แตกต่างกัน หรืออาจต่างกันบ้างก็ไม่มากพอที่จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ดังผลการวิจัยของ ดารณี รักดี (2530 : 50) ที่วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการฝึกจากเพื่อนแบบรายบุคคลและแบบกลุ่มไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ รัตนา รอดอ่อง (2536 : 109) ที่พบว่า นักเรียนที่มีผลการอ่านในใจซ้ำ ๆ อย่างเดียวกับฝึกการอ่านในใจซ้ำ ๆ พร้อมกับบทฟังเทปบันทึกเสียงด้วยความเร็วปกติและด้วยความเร็วที่ช้ากว่าปกติ มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของ วลี ศรีปฐมสวัสดิ์ (2531 : 243) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีภาพสีและภาพสีเอกรงค์ประกอบ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

สำหรับตัวแปรกิจนิสัยในการเรียนของนักเรียน ก็ไม่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจนิสัยในการเรียนเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ๆ ที่นำมาวิจัยในครั้งนี้สูง โดยเฉพาะตัวแปรเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .554 ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2532 : 69) ที่ศึกษาพบว่า กิจนิสัยในการเรียนไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำไปประยุกต์ใช้

1.1 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังนั้นครูผู้สอนควรคำนึงถึงระดับความสามารถทางการเรียนของนักเรียน โดยควรศึกษาระดับความสามารถของนักเรียนก่อนทำการสอน เพื่อจะได้วางแผนการสอนและใช้เทคนิคการสอนได้อย่างสอดคล้องเหมาะสมกับความสามารถทางการเรียนของนักเรียน นอกจากนี้ครูผู้สอนควรให้เวลากับนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำให้มากเป็นพิเศษ โดยอาจมีการสอนเสริม หรือให้ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมจากในชั้นเรียนปกติ เพื่อจะได้ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

1.2 ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพการสอนของครูมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังนั้นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ควรจะจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพสูง โดยให้มีการเตรียมการสอน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน มีการเสริมแรง การให้ข้อมูลย้อนกลับ และการแก้ข้อบกพร่องในการเรียนของนักเรียน นอกจากนี้ควรจะมีการประเมินผลคุณภาพการสอนของตนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะได้ทราบข้อบกพร่องในการสอนแล้วหาทางปรับปรุงให้ดีขึ้น ทำให้เกิดการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

1.3 ผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังนั้นทางโรงเรียนควรประสานกับผู้ปกครอง เพื่อให้ผู้ปกครองเกิดความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญและบทบาทของตนในการให้การส่งเสริม สนับสนุน การเรียนของนักเรียน ให้ความเอาใจใส่ดูแลอย่างเต็มที่ ทั้งนี้เพื่อส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

1.4 ผลการวิจัยพบว่า กิจนิสัยในการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังนั้นครูและผู้ปกครองควรร่วมกันฝึกฝนและสร้างให้นักเรียนเกิดนิสัยในการเรียนที่ดี ให้ความอดทน พยายาม มีความตั้งใจในการเรียน เพื่อจะได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของตนเองให้ดีขึ้น

1.5 ผลการวิจัยพบว่า เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังนั้นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษควรจะใช้วิธีการสอนและเทคนิคต่าง ๆ ที่เสริมสร้างให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยครูควรใช้วิธีการสอนที่ใหม่ สนุกสนาน และมีความเป็นกัลยาณมิตรกับนักเรียน นอกจากนี้ควรปลูกฝังให้นักเรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนักเรียนจะได้เกิดความรัก สนใจและตั้งใจเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี

1.6 ผลการวิจัยพบว่า ตัวพยากรณ์ที่ดีที่ใช้ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน คือ ความสามารถทางการเรียน เจตคติของนักเรียน และการส่งเสริมของครอบครัว ตามลำดับ ดังนั้น ครูผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงระดับความสามารถของนักเรียน มีการใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน นอกจากนี้ครูผู้สอนควรร่วมมือกับผู้ปกครองของนักเรียน ในการส่งเสริม สนับสนุนการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน พยายามสร้างให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งยังตระหนักในประโยชน์และความสำคัญของการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในัจจุบัน เพื่อนักเรียนจะได้มีความพยายามในการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษของตน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรจะได้ศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความถนัดทางการเรียน ความรู้พื้นฐานเดิม สภาพแวดล้อมในโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.2 ควรจะได้มีการวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้กับกลุ่มประชากรอื่น ๆ เช่น คณิตศาสตร์ ภาษาไทย และสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เป็นต้น

2.3 ควรจะได้มีการวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้ แต่เป็นการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ เพื่อจะได้ทราบรูปแบบของความสัมพันธ์ที่ชัดเจนมากขึ้น